EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.8.2020
COM(2020) 355 final

2020/0163 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om AIEM-skattens tillämpning på Kanarieöarna

{SWD(2020) 154 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*), som gäller för EU:s yttersta randområden dit Kanarieöarna hör, medger i princip ingen differentiering i beskattning mellan lokala produkter och produkter från det spanska fastlandet eller andra medlemsstater. Artikel 349 i EUF-fördraget medger särskilda åtgärder för EU:s yttersta randområden med hänvisning till att det föreligger faktorer som på grund av sin bestående natur och sammanlagda verkan allvarligt hämmar områdenas utveckling och deras ekonomiska och sociala situation.

Förslaget avser ett rådsbeslut som ska ersätta det nuvarande rådsbeslutet nr 377/2014/EU av den 12 juni 2014[1]. Genom det beslutet, som antogs på grundval av artikel 349 i EUF-fördraget, bemyndigas Spanien att till och med den 31 december 2020 på vissa produkter som framställs på Kanarieöarna tillämpa undantag från eller nedsättning av skatten *Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias* (*nedan kallad* AIEM).

AIEM är en indirekt statlig skatt som tas ut i ett enda led vid import av varor till eller leverans av varor på Kanarieöarna. De särskilda åtgärder som omfattas av beslut nr 377/2014/EU utgör en form av differentierad beskattning, vilket gynnar den lokala tillverkningen av vissa produkter. Denna skatteförmån utgör statligt stöd som för närvarande genomförs av de spanska myndigheterna inom ramen för avsnittet om regionalstöd i den allmänna gruppundantagsförordningen[2].

Syftet med denna åtgärd är att kompensera producenterna på Kanarieöarna för de bestående begränsningar som sammanhänger med isoleringen, råvaru- och energiberoendet, behovet av lagerhållning, den begränsade lokala marknaden och en dåligt utvecklad exportverksamhet. Dessa nackdelar leder sammantaget till högre tillverkningskostnader och gör därmed lokalt tillverkade produkter dyrare så att, om särskilda åtgärder inte vidtas, de lokala producenterna skulle vara mindre konkurrenskraftiga än producenterna från fastlandet, även om hänsyn tas till transportkostnaderna till Kanarieöarna. Nackdelarna gör det alltså svårare att upprätthålla lokal tillverkning. De särskilda åtgärderna är avsedda att stärka den lokala industrin genom att kompensera dem för deras extra kostnader och på så sätt skapa lika villkor.

Den 24 april 2019 lämnade Spanien in en begäran till kommissionen om förlängning av tillämpningstiden för beslut nr 377/2014/EU.

Rörande begäran om förlängning av tillämpningstiden för beslut nr 377/2014/EU inledde kommissionen en extern undersökning för att bedöma det nuvarande systemet och potentiella konsekvenser av de möjliga alternativen för perioden efter 2020, inbegripet det alternativ som det nuvarande förslaget bygger på. På grundval av den undersökningen anser kommissionen

---

[1] Rådets beslut nr 377/2014/EU av den 12 juni 2014 om AIEM-skatten som är tillämplig på Kanarieöarna,
EUT L 182, 21.6.2014, s. 4.

[2] Den allmänna gruppundantagsförordningen (kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget) är den EU-rättsliga grund på vilken AIEM-ordningen för statligt stöd tillåts enligt EU:s regler.

att det är motiverat att bevilja den begärda förlängningen, med vissa ändringar av det befintliga systemet.

Detta förslag innebär därför fastställande av den rättsliga ramen för AIEM från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2027, samt revidering av de nuvarande arrangemangen i syfte att göra systemet mer flexibelt och öppet.

De föreslagna ändringarna är, jämfört med det nuvarande systemet, följande:

(a) Revidering av kriterierna för fastställande av stödberättigade produkter.

I det reviderade systemet föreslås en ny metod för fastställande av vilka produkter som ska få stöd genom det särskilda skattesystemet. I stället för den nuvarande metoden där varje specifik produkt uttryckligen fastställs i beslutet (på grundval av kodning från CN4 till TARIC10) anges i förslaget till beslut endast de stödberättigande produktkategorierna (CN4), medan specifika produkter (CN8 eller högre) detaljeras av de nationella myndigheterna i deras rättsliga och administrativa ramar.

De spanska myndigheterna har begärt att 99 produktkategorier i Harmoniserade systemet[3], indelade enligt de fyra siffrorna i Kombinerade nomenklaturen, ska omfattas av denna åtgärd. Kommissionen godkänner förteckningen i bilaga I, eftersom dessa produktkategorier uppfyller kriterierna för stödberättigande.

Produkterna väljs ut på grundval av följande kriterier:

– Det förekommer lokal produktion, och dess andel av den lokala marknaden är minst 5 %.

– Det förekommer en betydande införsel av varor (även från det spanska fastlandet och från andra medlemsstater) som kan göra det svårt att upprätthålla den lokala produktionen, och dess andel av den lokala marknaden är minst 10 %.

– Det förekommer extra kostnader som gör den lokala produktionen dyrare i förhållande till produkter utifrån, vilket äventyrar de lokalt framställda produkternas konkurrenskraft.

Undantag från tröskelvärdena för marknadsandelar kan göras i vederbörligen motiverade fall, vilket inbegriper arbetskraftsintensiv produktion, produktion som i övrigt är av strategisk betydelse för den lokala utvecklingen, produktion som är föremål för periodiska fluktuationer, produktion i särskilt missgynnade områden, samt produktion av läkemedel och personlig skyddsutrustning för att hantera hälsokriser,

(b) Revideringen av mekanismerna för att fastställa den största tillåtna differensen.

Syftet med det reviderade systemet är att förenkla arrangemangen för fastställande av differensen, varvid de nuvarande fyra olika produktförteckningarna ersätts med en enda förteckning med en övre gräns på 15 % som högsta tillåtna differens för alla de produkter som förtecknas i bilaga I till det nya beslutet.

De spanska myndigheterna kommer att besluta om lämplig procentsats för varje produkt och lämna denna information till kommissionen innan det nya rådsbeslutet träder i kraft. Icke

[3] Kombinerade nomenklaturen är ett verktyg för klassificering av varor, som används i Gemensamma tulltaxan och regleras i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan. Den baseras på nomenklaturen för Harmoniserade systemet, som upprätthålls av Världstullorganisationen (WCO). Dess klassificeringsnummer består av fyra siffror.

desto mindre bör den kvantitativa begränsningen på 150 miljoner euro för varje år av uteblivna intäkter gälla, utom i vederbörligen motiverade fall.

Denna förteckning över produkter och högsta tillåtna differens står i överensstämmelse med målet i artikel 349 i EUF-fördraget att besluta om åtgärder med beaktande av Kanarieöarnas särdrag som yttersta randområde, och samtidigt inte snedvrida konkurrensen på ett sätt som kan undergräva den inre marknaden.

(c) Revidering av övervakningsarrangemangen.

Syftet med detta förslag är också att minska bördan av ofta återkommande förnyade bedömningar och att förbättra övervaknings- och utvärderingsverksamhetens användbarhet och ändamålsenlighet. Därför föreslås en standardiserad struktur för rapportering baserad på en harmoniserad uppsättning indikatorer som är gemensamma för alla de yttersta randområden i EU som omfattas av ett särskilt skattesystem.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I meddelandet från 2017 om ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden[4] konstaterades att de yttersta randområdena fortfarande står inför allvarliga utmaningar, varav många är permanenta. I det meddelandet presenteras kommissionens strategi för att bistå dessa regioner med att utveckla sina unika tillgångar och identifiera nya tillväxtsektorer för att möjliggöra tillväxt och nya arbetstillfällen.

Med detta i åtanke är syftet med föreliggande förslag att bistå de spanska yttersta randområdena med att utveckla sina tillgångar för att möjliggöra ekonomisk tillväxt och nya arbetstillfällen i den lokala sektorn. Detta förslag kompletterar det särskilda programmet för vissa regioner beroende på dessa regioners avsides läge och ökaraktär (Posei)[5], som inriktas på stöd till primärsektorn och produktionen av råvaror, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)[6] och finansieringen av det särskilda extra anslaget från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf)[7].

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med 2015 års strategi för den inre marknaden[8], där kommissionen presenterar en fördjupad och rättvisare inre marknad som kommer alla berörda parter till godo. Ett av syftena med den föreslagna åtgärden är att minska de extra kostnader som uppstår för företag i de yttersta randområdena, vilket hindrar dem från att delta fullt ut på den inre marknaden. På grund av de begränsade produktionsvolymerna och AIEM:s begränsade tillämpningsområde på Kanarieöarna förutses ingen negativ inverkan på den inre marknadens funktion.

---

4 COM(2017) 623 final.

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013.

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden.

7 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden och om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden.

8 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén Att förbättra den inre marknaden: bättre möjligheter för individer och företag (COM(2015) 550 final, s. 4).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden är artikel 349 i EUF-fördraget. Denna bestämmelse gör det möjligt för rådet att anta särskilda bestämmelser om anpassning av tillämpningen av fördragen på EU:s yttersta randområden.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Endast rådet har behörighet att, på grundval av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, anta specifika åtgärder till förmån för EU:s yttersta randområden för att med hänsyn till de bestående begränsningar som påverkar de yttersta randområdenas ekonomiska och sociala situation anpassa tillämpningen av fördragen på dessa regioner. Detta gäller även för beviljande av undantag från artikel 110 i EUF-fördraget. Förslaget till rådsbeslut är därmed förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta förslag är förenligt med proportionalitetsprincipen som anges i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen. De föreslagna ändringarna går inte utöver vad som är nödvändigt för att hantera de aktuella frågorna och därigenom uppnå målen i fördraget för att säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt och effektivt.

- **Val av instrument**

Ett rådsbeslut föreslås för att ersätta rådets beslut nr 377/2014/EU.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Tillämpningsområdet för AIEM-systemet tillgodoser de berörda ekonomiska aktörernas behov på ett tillfredsställande sätt. Syftet med det särskilda AIEM-systemet är att stödja lokala produkter genom att minska den bristande konkurrenskraften hos de lokala produkterna i förhållande till de varor som produceras utanför öarna på grund av extra produktionskostnader till följd av de bestående begränsningar som påverkar Kanarieöarna. AIEM-ordningen kompenserar endast för en del av de uppskattade extra kostnaderna. I genomsnitt motsvarar den nedsatta skattesatsen omkring en fjärdedel av de extra kostnaderna, men i monetära termer står den totala ersättningen - mätt i förhållande till den totala skatt som tas ut på importen - endast för 14 % av de totala extra kostnaderna. I huvudsak mildrar AIEM på så sätt nedgången i den lokala industrin på Kanarieöarna, i stället för att fullt ut bidra till utveckling och tillväxt.

Resultaten av den kvantitativa analysen av den externa undersökningen visar att de lokala produktionssektorernas resultat skulle ha varit betydligt sämre i avsaknad av AIEM-stödet. Ungefär en tredjedel av värdet av AIEM-stödda produkter (cirka 570 miljoner euro) har teoretiskt möjliggjorts tack vare mekanismen för differentierad beskattning, vilket haft positiva effekter på sysselsättningen, där nästan 2 000 nya arbetstillfällen inom AIEM-sektorerna har skapats sedan 2014, och på antalet aktiva företag, som ökat med omkring 300 stycken under samma period. Det finns inga belägg för fördelar när det gäller investeringarnas totala värde och diversifieringen av produktionen. I effektivitetshänseende är resultatet av den

särskilda ordningen generellt positivt med ett förhållande på nästan 1:3 mellan ”kostnaden” för åtgärden (de uteblivna skatteintäkterna) och den ytterligare lokala produktion som den eventuellt möjliggör.

- **Samråd med berörda parter**

Sammantaget intervjuades cirka 120 berörda parter som en del av den externa undersökning till stöd för analysen av det nuvarande systemet. I intervjuprogrammet deltog kommissionens berörda avdelningar och företrädare för Spanien.

För detta samråd lades vikt vid att säkerställa lämplig täckning av och balans mellan berörda aktörer, inbegripet både företrädarna för de lokala produktionssektorerna - det vill säga de som omfattas av de särskilda systemen - och de handels- och tjänstesektorer som direkt eller indirekt berörs av dem.

- **Konsekvensbedömning**

Detta initiativ förbereds i två nära sammanlänkade steg: en efterhandsutvärdering av det nuvarande systemet, tätt följd av en framåtblickande bedömning. Bedömningen av de potentiella konsekvenserna av att fortsätta och eventuellt ändra det befintliga systemet har gjorts i ett analytiskt dokument med en utvärderingsbilaga. Detta dokument bygger på en extern undersökning och de uppgifter som lämnats av medlemsstaten.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

De spanska myndigheterna och kommissionen kommer att sköta övervakningen av genomförandet och tillämpningen av undantaget, såsom de gjort hittills.

De spanska myndigheterna kommer att uppmanas att lämna in en rapport senast den 30 september 2025 för perioden 2019–2024. Rapporten ska omfatta följande: Information om extra kostnader i samband med produktionen. Ekonomiska snedvridningar och marknadseffekter. Information för utvärdering av ändamålsenlighet, effektivitet och samstämmighet med annan EU-politik. Information om lagstiftningens fortsatta relevans och EU-mervärde.

Rapporteringen bör också syfta till att samla in synpunkter från alla berörda parter vad gäller nivån på och utvecklingen av deras extra produktionskostnader och efterlevnadskostnader samt eventuella snedvridningar av marknaden.

För att se till att den information som samlas in av de spanska myndigheterna innehåller de uppgifter som är nödvändiga för att kommissionen i framtiden ska kunna fatta ett välgrundat beslut om stödordningens giltighet och bärkraft kommer kommissionen att utarbeta särskilda riktlinjer för vilken information som krävs. Sådana riktlinjer kommer i möjligaste mån att vara gemensamma med andra liknande ordningar i EU:s yttersta randområden, som omfattas av liknande lagstiftning.

Detta kommer att göra det möjligt för kommissionen att bedöma om de skäl som motiverar undantaget fortfarande kvarstår, om den skattemässiga fördel som Spanien beviljat fortfarande är proportionerlig och om alternativa åtgärder till ett skatteundantagssystem är möjliga, med beaktande av deras internationella dimension.

Övervakningsrapportens struktur och de uppgifter som måste ingå i den anges i bilaga II till förslaget. När de spanska myndigheterna lämnar in övervakningsrapporten kommer kommissionen att utvärdera de verkningar som de differentierade skattesatserna har haft och bedöma om de behöver ändras.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Denna del är inte tillämplig eftersom artiklarna är självförklarande.

2020/0163 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om AIEM-skattens tillämpning på Kanarieöarna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[9],

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 349 i EUF-fördraget ska rådet med beaktande av de strukturella, sociala och ekonomiska begränsningarna i de yttersta randområdena, inklusive deras avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng och ekonomiska beroende av ett fåtal produkter, besluta om specifika åtgärder för att särskilt fastställa villkoren för hur fördragen ska tillämpas beträffande dessa områden, inklusive den gemensamma politiken.

(2) Det bör därför beslutas om specifika åtgärder för att fastställa villkoren för hur fördraget ska tillämpas beträffande dessa områden. Vid utformningen av åtgärderna bör dessa områdens särdrag och särskilda begränsningar beaktas, utan att gemenskapsrättens integritet och enhetlighet, inklusive den inre marknaden och gemensamma politikområden, undergrävs.

(3) Kanarieöarnas ekonomiska beroende av tjänstesektorn, särskilt turismen mätt i regionens andel av BNP inom denna sektor, utgör en betydande begränsning. Denna sektor spelar en betydligt större roll än industrisektorn för Kanarieöarnas ekonomi.

(4) Den isolering och ökaraktär som är typisk för en ögrupp hindrar den fria rörligheten för personer, varor och tjänster, och är den näst största begränsningen för Kanarieöarna. Öarnas geografiska läge ökar deras beroende av luft- och sjötransporter. Transporterna till, från och på denna avlägsna ögrupp med ökaraktär gör att den lokala industrins produktionskostnader ökar ytterligare. Produktionskostnaderna är högre eftersom dessa transportmedel är mindre effektiva och dyrare än väg- eller järnvägstransporter.

(5) Denna isolering leder även till högre produktionskostnader på grund av öarnas beroende av råvaru- och energiimport, behovet av lagerhållning och svårigheterna i fråga om tillförseln av produktionsutrustning.

(6) Marknadens begränsade storlek och den låga exportverksamheten, ögruppens geografiska splittring, samt skyldigheten att bibehålla diversifierade produktionsserier

[9] EUT C , , s. .

med små volymer för att tillgodose behoven på en liten marknad begränsar möjligheterna att uppnå skalfördelar i produktionen.

(7) På Kanarieöarna är det ofta svårare eller mer kostsamt att få underhållstjänster och specialisttjänster utförda, att finna lämpliga utbildningar för ledare och tekniker och att lägga ut tillverkning på underleverantörer, eller att främja expansion på marknader utanför den regionala marknaden. Det begränsade urvalet av distributionssätt leder även till att det hålls för stora lager.

(8) På miljöområdet ger bortskaffandet av industriavfall och reningen av giftigt avfall upphov till högre miljökostnader. Dessa kostnader förklaras av att det saknas återvinnings-anläggningar, utom för vissa produkter, och att avfall måste transporteras för att behandlas på annan plats än på Kanarieöarna.

(9) En noggrann undersökning av situationen bekräftar att det är nödvändigt att bevilja Spaniens begäran om förlängning av bemyndigandet rörande tillämpning av en skatt på produkter upptagna i en förteckning, för vilka undantag för lokalt tillverkade produkter kan beviljas.

(10) AIEM-skatten bidrar till uppnåendet av målen autonom utveckling av Kanarieöarnas industriproduktionssektorer och diversifiering av öarnas ekonomi.

(11) Genom rådets beslut 2002/546/EG av den 20 juni 2002, som antogs på grundval av artikel 299 i EG-fördraget, bemyndigades ursprungligen Spanien att till och med den 31 december 2011 få tillämpa undantag från eller nedsättning av skatten *Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias* (nedan kallad *AIEM*) på vissa produkter som framställts på Kanarieöarna. I bilagan till det beslutet finns en förteckning över de produkter på vilka undantag och nedsättning får tillämpas. Differensen i beskattning mellan lokalt framställda produkter och andra produkter får, beroende på vilken produkt det rör sig om, inte överstiga 5, 15 eller 25 procentenheter.

(12) Genom rådets beslut nr 895/2011/EU av den 19 december 2011 förlängdes tillämpningsperioden för beslut 2002/546/EG till och med den 31 december 2013.

(13) Genom rådets beslut nr 1413/2013/EU av den 17 december 2013 förlängdes tillämpningsperioden för beslut 2002/546/EG till och med den 30 juni 2014.

(14) Genom rådets beslut nr 377/2014/EU av den 12 juni 2014 bemyndigades Spanien att på vissa produkter som framställs på Kanarieöarna tillämpa undantag från eller nedsättning av AIEM-skatten till och med den 31 december 2020. Bilagan till det ovan nämnda beslutet innehåller en förteckning över de produkter för vilka undantaget eller nedsättningen får tillämpas.

(15) Den högsta tillåtna differentierade beskattningen som får tillämpas på de berörda industriprodukterna är 15 %. I enlighet med subsidiaritetsprincipen kommer de spanska myndigheterna att besluta om en lämplig procentsats för varje produkt. Den tillåtna differentierade beskattningen bör inte överstiga de påvisade extra kostnaderna. Denna skatteförmån bör dock tillämpas med förbehåll för att en årlig begränsning på 150 miljoner euro inte överskrids, utom i vederbörligen motiverade fall.

(16) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och för att säkerställa flexibilitet får de spanska myndigheterna ändra produkter och den tillåtna differensen i beskattning av dem så att den avspeglar den faktiska extra kostnaden i samband med framställningen av dessa produkter på Kanarieöarna. I detta sammanhang bör de spanska myndigheterna ha möjlighet att vid behov tillämpa lägre differenser och fastställa en minimiskatt för

specifika produkter, förutsatt att alla ändringar är förenliga med målen i artikel 349 i EUF-fördraget. Alla ändringar av förteckningen över produkter bör grundas på följande kriterier för stödberättigande: Det förekommer lokal produktion, och dess andel av den lokala marknaden är minst 5 %. Det förekommer en betydande införsel av varor (även från det spanska fastlandet och från andra medlemsstater) som kan göra det svårt att upprätthålla den lokala produktionen, och dess andel av den lokala marknaden är minst 10 %. Det förekommer extra kostnader som gör den lokala produktionen dyrare i förhållande till produkter utifrån, vilket äventyrar de lokalt framställda produkternas konkurrenskraft.

(17) Tröskelvärdena för marknadsandelar kan avtalas bort i vederbörligen motiverade fall, vilket inbegriper arbetskraftsintensiv produktion, produktion som i övrigt är av strategisk betydelse för den lokala utvecklingen, produktion som är föremål för periodiska fluktuationer, produktion i särskilt missgynnade områden, samt produktion av läkemedel och personlig skyddsutrustning för att hantera hälsokriser, De spanska myndigheterna bör ha möjlighet att ändra förteckningen över produkter och den tillåtna differensen i beskattning av dem, förutsatt att alla ändringar är förenliga med målen i artikel 349 i EUF-fördraget.

(18) Målet att understödja Kanarieöarnas socioekonomiska utveckling bekräftas på nationell nivå i de krav som är förbundna med skattens syfte och med allokeringen av de intäkter som skatten genererar. Införlivandet av intäkterna från skatten i Kanarieöarnas ekonomiska och fiskala systems resurser och allokeringen av intäkterna för en strategi för Kanarieöarnas ekonomiska och sociala utveckling som bidrar till att främja lokala verksamheter utgör rättsliga skyldigheter.

(19) Undantaget från eller nedsättningen av AIEM-skatten bör gälla under sju år. För att kommissionen ska kunna bedöma om villkoren för bemyndigandet fortfarande är uppfyllda bör Spanien senast den 30 september 2025 lämna in en övervakningsrapport till kommissionen.

(20) Detta beslut påverkar inte den eventuella tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom undantag från artiklarna 28, 30 och 110 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska de spanska myndigheterna bemyndigas att till och med den 31 december 2027 för sådana produkter som omfattas av de kategorier som förtecknas i bilaga I och som framställs på Kanarieöarna fastställa fullständigt undantag från eller partiell nedsättning av den skatt som kallas *Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias* (AIEM). Dessa undantag och nedsättningar måste ingå som en del av strategin för Kanarieöarnas ekonomiska och sociala utveckling och bidra till att främja lokala verksamheter.

2. Tillämpningen av de totala undantag eller nedsättningar som avses i punkt 1 får inte medföra att differenserna överskrider 15 % för de produkter som omfattas av de i bilaga I förtecknade kategorierna.

Spanien ska säkerställa att de undantag eller nedsättningar som tillämpas på produkterna inte överskrider den procentandel som är absolut nödvändig för att bibehålla, främja och utveckla lokala verksamheter. Den tillåtna differensen får inte överstiga de styrkta extra kostnaderna.

3. Denna skatteförmån ska tillämpas med förbehåll för att en årlig begränsning på 150 miljoner euro inte överskrids, utom i vederbörligen motiverade fall.

Artikel 2

De produkter som avses i artikel 1.1 i detta beslut ska väljas ut med beaktande av följande kriterier:

a) Det förekommer lokal produktion, och dess andel av den lokala marknaden är minst 5 %.

b) Det förekommer en betydande införsel av varor (även från det spanska fastlandet och från andra medlemsstater) som kan göra det svårt att upprätthålla den lokala produktionen, och dess andel av den lokala marknaden är minst 10 %.

c) Det förekommer extra kostnader som gör den lokala produktionen dyrare i förhållande till produkter utifrån, vilket äventyrar de lokalt framställda produkternas konkurrenskraft.

Undantag från de tröskelvärden för marknadsandelar som avses i punkterna a och b kan göras i vederbörligen motiverade fall, vilket inbegriper

i) arbetskraftsintensiv produktion,

ii) produktion som i övrigt är av strategisk betydelse för den lokala utvecklingen,

iii) produktion som är föremål för periodiska fluktuationer,

iv) produktion i särskilt missgynnade områden, och

v) produktion av läkemedel och personlig skyddsutrustning för att hantera hälsokriser.

Artikel 3

Senast den 1 januari 2021 ska de spanska myndigheterna till kommissionen överlämna den inledande förteckningen över de produkter på vilka undantag eller nedsättning får tillämpas. Dessa produkter ska omfattas av de produktkategorier som anges i bilaga I till detta beslut. Ändringar av denna förteckning över produkter får göras av de spanska myndigheterna, under förutsättning att kommissionen underrättas om all relevant information.

Artikel 4

Senast den 30 september 2025 ska Spanien lämna in en rapport till kommissionen för att den ska kunna bedöma om de villkor som motiverar bemyndigandet enligt artikel 1 i detta beslut fortfarande är uppfyllda. Rapporten ska innehålla de uppgifter som krävs enligt bilaga II.

Artikel 5

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande